

Johannes Jensen: Blandt de Udtalelser, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Bramsnæs) fremsatte, var der en Bemærkning, der kunde tyde paa, at det ærede Medlem har en vis Mistro til statistiske Oplysninger. Det kunde ikke andet end glæde mig; thi jeg erindrer, at sidste Gang, jeg diskuterede med det ærede Medlem, var det netop om Statistik. Det ærede Medlem kom den Gang med en Række statistiske Oplysninger vedrørende Husvildeantallet i København og Provinsbyerne, og da jeg drog Rigtigheden af disse Tal i Tvivl, blev det ærede Medlem næsten fornærmet. Jeg glæder mig da over, at den Diskussion, vi nu har ført, har haft den Indflydelse paa det ærede Medlem, at han nu ser anderledes paa Statistikken, ser paa den paa samme Maade, som jeg altid har set paa den: at man skal være varsom i sin Omgang med statistiske Oplysninger. Men naar det ærede Medlem tror, at de Tal, jeg har anført, var private Oplysninger, tilvejebragte ad privat Vej, er det ikke rigtigt. De Tal, jeg nævnte, kan det ærede Medlem finde i de officielle statistiske Meddelelser fra Københavns Kommune.

Det ærede Medlem henstillede til mig at øve den Indflydelse, som han mente, jeg havde i Haandværkerkredse, til at fremkalde virkelig frie Licitationer. Jeg tror, at denne Opfordring er unødvendig. Forholdet er jo det, at den Stand, der oprindeligt her i Landet har rejst Kravet om Licitationers Afholdelse, er den danske Haandværkerstand. Der var en lang Periode, i hvilken hverken Staten eller Kommunerne var meget villige til at afholde Licitationer; de havde deres Folk, som de overdrog Arbejdet, og de vilde ikke gaa til andre. Der maatte haarde Kampe til den Gang fra Haandværkerstandens Side for at fremkalde offentlige Licitationer, en fuldstændig fri Konkurrence mellem Haandværkerne om Levering af Arbejder til Stat og Kommune; og da først Isen var brudt med Hensyn til Staten og Kommunerne, gik de private ogsaa efterhaanden over til at lade Arbejder udføre efter forudgaaende Licitation. Hvis det ærede Medlem vil læse Beretningerne fra Delegeretmøderne i 90'erne og i det første Tiaar af dette Aarhundrede, vil han finde næsten altid vedtaget en Resolution,

hvori Haandværkerne kræver Licitationer afholdt. Hvis det ærede Medlem imidlertid mener, at disse Licitationer kan i og for sig være gode nok, men de er ikke frie, saa tror jeg ikke, denne Mistanke gælder i alt Fald for Provinserne. Saa vidt jeg kender Forholdene dær, er Licitationerne frie paa dette Omraade. Men jeg har ganske vist hørt en Fugl synge om, at Forholdet her i København ikke er saaledes, som det almindeligvis er ude i Provinserne. Nu tror det ærede Medlem maaske, at jeg mener, at Mestrene i København er værre end i Provinserne. Det kender jeg ikke noget til. De Tilfælde, der er nævnt for mig, gjaldt ikke Mestrene, de gjaldt Selskaber, som krævede, at naar der var Licitation, skulde Mursten og Mørtel tages fra de paagældende Selskabers Fabrikker til forud fastsatte Priser. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det er ikke virkelige Licitationer, det er ikke frie Licitationer; men denne Anke kan ikke rettes imod den danske Haandværkerstand.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) fremsatte nogle Udtalelser, der gik ud paa, at de byggende skulde have et større Beløb end 15 pCt., idet de ogsaa skulde have det Beløb, som Kurstabet paa Kreditforeningslaanet, Hypoteklaanet og paa Statsboligfondens Obligationer repræsenterer. Der staar ikke noget om det i Lovforslaget, men saa vidt jeg ved, har man ved de tidligere Byggelaanslove praktiseret den Regel, at Kurstabet gik ind under Anskaffelsessummen. Hvorvidt man vil fortsætte ad den Vej, hvorvidt det er korrekt... (*Brandes:* Det staar der intet om). Nej, men jeg siger, at jeg tror, man tidligere har praktiseret det paa den Maade, at Kurstabet gik under Anskaffelsessummen. Man har vist navnlig gjort det i København, og for saa vidt man vil fortsætte ad den Vej, skal der ikke yderligere til udover de 15 pCt.

Den højtærede Indenrigsminister omtalte igen § 5 og fandt, at der var et Modsætningsforhold mellem det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) og mig i Opfattelsen af denne Paragraf. Heri tror jeg, den højtærede Indenrigsminister tager fejl. Saa vidt jeg forstod det ærede 15de tingvalgte Medlem, var det hans Mening, at § 5 ikke vilde fremme Byggeriet syndeligt, og det er netop ogsaa min Opfattelse.